

عنوان مقاله:

بازخوانی عنصر آب در معماری ایران

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

الهام فرهادی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، موسسه آموزش عالی مارلیک نوشهر

خلاصه مقاله:

آب به عنوان یکی از اساسی ترین عناصر طبیعی، از دیرباز تاثیر بسزایی در شکل گیری و اثربخشی فضاهای شهری داشته و همواره جلوه های مختلف آن باعث تهییج و تحریک گرایش انسان به زیبایی شده است. ارزش های وجودی آب تنها از نوع زیبایی شناختی نبوده بلکه به عمیق ترین و درونی ترین بخش طبیعت باز می گردد. در ایران باستان، معماری به سوی آب حرکت می کند و درکنار آن آرام می گیرد. ولی در دوره اسلامی آب در معماری حالت کاربردی پیدا می کند و معماران آگاهانه سعی می کنند تا به طبیعت تسلط یافته و آن را به نظم بکشانند و باشناخت قوانین فیزیکی و رفتار آب و درک نقش و ارتباط آن با انسان، آب را به درون معماری بکشانند. امروزه با گسترش بی رویه شهرها و آلودگی های ناشی از آن، حضور و تاثیر عناصر طبیعی چون آب در عرصه فضاهای معماری و شهری، سبب نزدیکی هرچه بیشتر انسان به طبیعت و کاهش فشارهای روحی و روانی او خواهد بود. محقق در این مقاله به دنبال آن است تا عنصر آب در معماری ایران را با نگاهی معمارانه بازخوانی نموده و نقش و جایگاه آب در معماری را در چهار حوزه کالبدی، کاربردی، منظری و معنایی بررسی نماید. روش تحقیق پژوهش حاضر توصیفی است و با استناد به منابع کتابخانه ای و الکترونیکی به واکاوی موضوع پرداخته شده است. نتایج نشان داده است، در حال حاضر هویت آب با مدرن شدن معماری امروز، ضمن حفظ جایگاه کاربردی، از قالب کالبدی، معنایی و منظری تا حدودی فاصله گرفته و به سمت بحرانی در هویت معماری برپایه حضور آب در فضاهای معماری شده است.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، آب، باغ ایرانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1510320>

